

KERBELÂ VE KERBELA'NIN ZİYARETİ

<"xml encoding="UTF-8?">

KERBELÂ VE KERBELA'NIN ZİYARETİ

1- Resul-i Ekrem (s.a.a):

"Kerbelâ, yeryüzünün en temiz ve en saygın bölgesidir ve hiç şüphesiz orası cennet mekânlarındandır.[1]

2- Resul-i Ekrem (s.a.a):

"Oğlum (Hüseyin) Kerbelâ denilen bir yerde defnedilecek. O yer ki İslam'ın kubbesidir. O yer ki Allah Nuh ile birlikte olan mu'minleri orada tufandan kurtardı."[2]

3- Hz. Ali (a.s) Sıffin'e giderken Kerbala'dan geçerken ağlamış ve şöyle buyurmuştur:

"Burası (Allah'a) âşık olan bir grup şehidin kurbangâhı olacaktır ki ne onlardan öncekiler ne de onlardan sonrakiler (derecede) onları geçemezler."[3]

4- Hz. Ali (a.s) Kerbala toprağına hitaben şöyle buyurdu:

"Ne de güzel kokuyorsun ey toprak! (Kıyâmet) günü senden bir kavim ayağı kalkacak ki hesapsız cennete girecekler."[4]

5- İmâm Zeyn-ül Âbidin (a.s):

"Kıyamet günü olduğunda Kerbala toprağı inciden bir yıldız gibi parlayacak ve şöyle seslenecektir: "Ben Allah'ın mukaddes, temiz ve mübarek toprağıyım; öyle bir toprak ki şehitlerin ve cennet gençlerinin efendisini (Hz. Hüseyin'i) bağrında tutmaktadır."[5]

6- İmâm Cafer-i Sâdık (a.s):

"Ğaziriyye (Kerbelâ), Beyt-ül Mukaddes toprağındandır."[6]

7- İmâm Cafer-i Sâdık (a.s):

"Yerde veya gökte bulunan bütün peygamberler, Kerbela'ya ziyâret etmek için Allah Tebâreke ve Teâlâ'dan izin dilerler ve gurup gurup ziyaret için inip çıkarlar."[7]

8- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Yerde veya gökte bulunan bütün melekler, Kerbela'ya ziyâret etmek için Allah Tebâreke ve Teâlâ'dan izin dilerler ve gurup gurup ziyaret için inip çıkarlar."[8]

9- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Allah-u Teâlâ'nın kutsallaştırdığı ilk toprak Kerbelâ ve ilk su da Fırat suyudur."[9]

10- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Hz. Hüseyin'in türbesinin bulunduğu yer, cennet kapılarından bir kapıdır."[10]

11- İmâm Cefer-i Sâdık(a.s):

"Allah Kabe'yi bir harem olarak seçmeden önce, emanlı ve mübarek bir yer olarak Kerbelây'ı seçmiştir."[11]

12- İmâm Cefer-i Sâdık(a.s):

"Kerbelâ'yı ziyaret edin ve bunu kesmeden devam ettirin. Zira orası, Peygamberlerin evlatlarının en üstününü içinde tutmaktadır."[12]

13- İmâm Cefer-i Sâdık (a.s):

"Kur'ân'da (Hz. Musa) hakkında "Oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vâdinin sağ yanında olan bir ağaçtan 'Ey Musa, Âlemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslenildi.'[13] âyetinde geçen "O kutlu yerdeki vâdinin sağ yanı"ndan maksat "Fırat"tır; "Kutlu yer"den maksat ise "Kerbelâ"dır."[14]

14- İmâm Muhammed Bâkır (a.s):

"Eğer insanlar Hz. Hüseyin'in ziyaretinde olan (sevap ve mükâfatı) bir bilselerdi, şevkten ölürlerdil!"[15]

15- İmâm Muhammed Bâkır (a.s):

"Resulullah (s.a.a)'ın, şehitlerin ve Hz. Hüseyin'in (mezarlarının) ziyareti, Resulullah (s.a.a) ile birlikte yapılan kabul olmuş bir hacca bedeldir."[16]

16- İmâm Muhammed Bâkır (a.s)'ın ashabından Hamrân diyor ki, ben Hz. Hüseyin (a.s)'ın türbesini ziyaret ettim; dönüşümde İmâm Muhammed Bâkır (a.s) benim yanıma geldi...

Şöyle buyurdu: "Müjdeler olsun ey Hamrân, kim Resulüallah'ın Ehlibeyti'nin şehitlerinin türbelerini sırf Allah rızası ve Resulullah'a yakınlaşmak için ziyaret ederse, anasından doğduğu gün gibi günahlarından temizlenmiş olur."[17]

17- İmâm Muhammed Bâkır (a.s) ve İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Kim evinin ve yerleşme yerinin cennet olmasını istiyorsa, Mazlûm (Hüseyin)'in ziyaretini asla bırakmasın."[18]

18- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Hüseyin'in türbesini ziyaret edin ve (ziyaretini bırakarak) ona cefâ etmeyin. Zira o, bütün yaratıkların gençlerinin ve şehitlerin gençlerinin efendisidir."[19]

19- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"İmam Hüseyin (a.s)'ın türbesini ziyaret etmek amellerin en faziletlisidir."[20]

20- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Kim kıyamet günü nur sofralarının başında oturmak istiyorsa, Hüseyin b. Ali (a.s)'ın

ziyaretçilerinden olsun."[21]

21- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Kim (Kıyamet gününde) Peygamber (s.a.a)'ın, Ali (a.s)'ın ve Fatıma (a.s)'ın yanında yer almak istiyorsa, Hüseyin (a.s)'ın ziyaretini bırakmasın."[22]

22- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Sizden biri, ömrü boyunca hac yapar, ama Hüseyin(a.s)'ı ziyaret etmezse, Resulüllah'ın haklarından birisini terk etmiş olur. Çünkü Hüseyin'in hakkı Allah tarafından her Müslümanın üzerine farz kılınmış bir farizadır."[23]

23- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Kim ölünceye kadar, (imkanı olmasına rağmen) Hüseyin (a.s)'ın türbesinin (ziyaretine) gelmezse, din ve imanı noksan olur. Cennete girse bile, orada mu'minlerin en aşağı derecesinde yer alır!"[24]

24- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Hüseyin b. Al (a.s)'ın ziyaretini bırakma ve arkadaşlarına da bunu emret. Bunu yaparsan, Allah ömrünü uzatır; rızkını çoğaltır; seni mutlu yaşatır ve ölürken şehit olarak ölürsün."[25]

25- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Allah bir kimse için hayrı dilerse, onun kalbine Hüseyin (a.s)'ın sevgisini ve onun ziyaretinin sevgisini yerleştirir. Allah birisinin de kötülüğünü isterse, onun kalbine Hüseyin (a.s)'ın ve onun ziyaretinin nefretini yerleştirir."[26]

26- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Kim bizim dostlarımız ve takipçilerimizden olduğunu iddia ettiği (ve imkânı olduğu) halde Hüseyin (a.s)'ın türbesinin (ziyaretine) gelmez ve öyle ölürse, o bizim (hakiki) şialarımızdan

sayılmaz. Cennete girse bile, oranın misafirlerinden sayılır (kendisine ait evi barkı olmaz; her gün bir kimsenin yanında yer içer ve...)". [27]

27- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Kim Hüseyin (a.s)'ın ziyaretine onun hakkını tanıdığı halde gelirse, (adı) kurb derecelerinin en yüksek mertebelerine yazılır!"[28]

28- İmâm Musa Kâzım (a.s):

"Ebu Abdillâh'ül Hüseyin (a.s)'ı onun hakkını, hürmetini ve velayetini tanıdığı ve kabul ettiği halde ziyaret eden kimseye verilecek olan en aşağı mükafat, onun eski ve yeni bütün günahlarının bağışlanmasıdır."[29]

29- İmâm Ali Rıza (a.s):

"Kim Fırat nehri kenarında (Kerbala'da), Hüseyin (a.s)'ın türbesini ziyaret ederse, Allah'ı ziyaret etmiş gibi olur."[30]

30- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Kim Aşura günü Hüseyin (a.s)'ı ziyaret ederse, cennet ona vacip olur."[31]

31- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Kim Âşûrâ gecesini Hüseyin (a.s)'ın türbesinin yanında geçirirse, Kıyamet günü kanına bulanmış bir şekilde Allah'ın huzuruna çıkar; onunla birlikte Kerbelâ meydanında şehit olmuş gibi!"[32]

32- İmam Hasan Askerî (a.s):

"Mu'minin alameti beştir: Elli bir rek'at namaz , (farz ve sünnet namazların toplamı), Erbain ziyareti, sağ ele yüzük takmak, toprağa secde etmek ve namazda besmeleyi sesli olarak söylemek."[33]

33- Resul-i Ekrem (s.a.a):

"Şunu bilin ki onun (mezarının) kubbesi altında dua kabul olur. Türbesinin toprağında şifa vardır ve imâmlar onun soyundan gelecektir."[34]

34- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Çocuklarınızın ağzını Hüseyin (a.s)'ın türbesinin toprağıyla açın. Zira o eman vesilesidir."[35]

35- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Hüseyin (a.s)'ın türbesinin toprağında her derdin şifası vardır. Odur en büyük deva."[36]

36- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Hüseyin (a.s)'ın türbesi üzerine secde etmek, yedi perdeyi yırtar."[37]

37- İmâm Cafer-i Sâdık (a.s) (her namaz kıldığında), Hüseyin (a.s)'ın mutlaka türbesinin toprağına secde ederdi. Bunu ise Allah'a huzû ve huşû için yapardı."[38]

38- İmâm Cafer-i Sadık (a.s):

"Hüseyin (a.s)'ın türbesinin toprağına secde etmenin nuru, yedinci arza kadar nurlandırır. Kimin yanında Hüseyin (a.s)'ın türbesinin toprağından yapılmış bir tespih olursa, zikreden ve tesbih eden birisi gibi yazılır, hatta eğer tesbih etmese dahi..."[39]

39- İmâm Musa Kâzım (a.s):

"Benim mezarımın toprağından teberrük için bir şey almayın. Zira Hüseyin (a.s)'ın türbesinin toprağının dışında her toprak bize haramdır. Zira Allah onu bizim şialarımız ve dostlarımız için şifâ vesilesi kılmıştır."[40]

40- İmâm Musa Kâzım (a.s):

"Bizim dostlarımızın dört şeye her zaman ihtiyaçları olur: 1- Üzerinde namaz kılacakları bir seccâde 2- Parmağına takacağı yüzük 3- Dişlerini fırçalayacağı misvak (fırça) 4- İmam Hüseyin'in türbesinin toprağından yapılan bir tespih." [41]

Dipnotlar

[1]- Kâmil-üz Ziyârât, S.264.

[2]- Kâmil-üz Ziyârât, S.269.

[3]- et-Tehzib, C.6, S.73.

[4]- Şerh-u Nehc-il Belâğa -İbn-i Eb-il Hadid-, C.4, S.169.

[5]- Kâmil-üz Ziyârât, S.268

[6]- Kâmil-üz Ziyârât, S.269

[7]- Bihâr-ül Envâr, C.98, S.109.

[8]- Müstedrek-ül Vesâil, C.10, S.244.

[9]- Müstedrek-ül Vesâil, C.10, S.244.

[10]- Kâmil-üz Ziyârât, S.271

[11]- Kâmil-üz Ziyârât, S.267.

[12]- Kâmil-üz Ziyârât, S.269

[13]- Kasas, 30.

[14]- Bihâr-ül Envâr, C.57, S.203.

[15]- Sevâb-ül Â'mâl, S.319.

[16]- Müstedrek-ül Vesâil, C.1, S.266.

[17]- Emâl'it Tûsî, C.2, S.28.

[18]- Müstedrek-ül Vesâil, C.10, S.253.

[19]- Müstedrek-ül Vesâil, C.10, S.256.

[20]- Müstedrek-ül Vesâil, C.10, S.311.

[21]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.330.

[22]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.331

[23]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.333

[24]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.335.

[25]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.335.

[26]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.388.

[27]- Bihâr-ül Envâr, C.98, S.4.

[28]- Me Lâ Yahzurh-ül Fakih, C.2, S.581.

[29]- Müstedrek-ül Vesâil, C.10, S.236.

[30]- Müstedrek-ül Vesâil, C.10, S.250

[31]- İkbâl-ül Â'mâl, S.568.

[32]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.372.

[33]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.373.

[34]- Müstedrek-ül Vesâil, C.10, S.335

[35]- Vesâil-üş Şia, C.10, S.410.

[36]- Kâmil-üz Ziyârât, S.275

[37]- Misbâh-ül Müteheccid, S.511.

[38]- Vesâil-üş Şia, C.3, S.608

[39]- Men Lâ Yahzurh-ul Fakih, C.1, S.268

[40]- Câmiu Ahâdis-iş Şia, C.12, S.533

[41]- Tehzîb-ül Ahkâm, C.6, S.75